

EMIL
SJÖGREN
1853-1918

Svenska sånger I
för röst och piano

Swedish Songs I
for voice and piano

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten treasures of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 107-145/Edition No. 107-145
2014
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0--706900-35-3

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

INDEX

Sida/Page

Op 9, 1883	
Kontrabandieren (<i>anonym</i>)	1
Aftonstjärnan (<i>H.W. Longfellow</i>) 1883	9
Fortunios visa (<i>A. de Musset – H. Molander</i>) 1885	12
Ro, ro, ögonsten (<i>A. Gellerstedt</i>) 1886	16
Så far då väl! (<i>T. Moore – K.A. Melin</i>) 1886	18
Op 22, 1887	
Dikter av J.P. Jacobsen	
I Seraljens lustgård	21
Dröm	24
Alla mina drömmar de glida mot din famn	26
Ditt milda ögas frid (<i>H. Molander</i>) 1885	30
O säg, du enda kära (<i>T. Moore – K.A. Melin</i>) 1887	32
Det komma skall en sorgestund (<i>T. Moore – K.A. Melin</i>) 1887	34
Dryckesvisa (<i>T. Souchay</i>) 1887	38
Sommarens sista ros (<i>T. Moore – K.A. Melin</i>) 1890	41
I drömmen du är mig nära (<i>T. Hedberg</i>) 1890	45
Falks Sång ur Kärlekens Komedi (<i>H. Ibsen – H. Molander</i>) 1890	47
Molnet (<i>V. von Heidenstam</i>) 1891	51
O post	
Den långa dagen (<i>J.L. Runeberg</i>) 1891	57
Fyra nya sånger 1892	
Och inte vill jag sörja, men sörjer ändå (<i>E. Fredin</i>)	59
Saa standsed og der den Blodets Strøm (<i>J.P. Jacobsen</i>)	60
Visa (<i>A. Jäderin</i>)	63
I dödens tysta tempelgårdar (<i>Lord Byron</i>)	67
Pagen (<i>J.P. Jacobsen</i>) 1892	69
Julens alla vackra klockor, ringen! (<i>D. Fallström</i>) 1892	71
Liten knopp, moders hopp (<i>T. Lind</i>) 1893	75
Säg om all naturen har sin fågring mist (<i>V. B:son Lind</i>) 1895	79
Den Avundsvärde (<i>V. von Heidenstam</i>) 1895	82
Solskyar (<i>V. B:son Lind</i>) 1895	86
Liten prins i vaggan (<i>T. Hedberg</i>) 1896	90
Tre Sånger t 1898	
Höstvisa (<i>B.E. Malmström</i>)	92
Det vet ingen (<i>Z. Topelius</i>)	93
Suckarna (<i>H.W. Longfellow</i>)	96
Fem sånger ur skådespelet Biltog (<i>E. Fredin</i>) 1898	
Svärd's visa	99

Rolfs visa	100
Ellas visa nr 1	103
Ellas Psalm: "Eja, Gud give den saliga dag"	104
Ellas visa nr 2	106
Hur lätt bli människornas kinder heta! (<i>V. von Heidenstam</i>) 1899	107
Balladen om Fru Slöje (<i>B. Mörner</i>) 1899	111
Good Night! (<i>T. Moore</i>) 1899	115
Vise konungars tåg (<i>E. Köhler</i>) 1899	118
Blanche de Namur (<i>A. Strindberg</i>)	120

Kontrabandieren.

Le contrebandier.

Chant espagnol, traduit en suédois
d'après une version allemande.
Traduction française de Berta Sjögren.

Spansk sång för basröst.
Op. 9. 1833.

Con moto.

Sång
Chant

Piano

Här har ni kon - tra - ban - die - - - ren!
C'est moi, le con - tre - ban - dier, c'est

ren! Här har ni kon - tra - ban - die - - - ren! Som
moi! Oui, moi. le con - tre - ban - dier ma - lin! Je

vet _____ re - spekt sig att skaf - fa.
 veux _____ que l'on me res - pec - te!

Fa - ror och hin - der jag trot - sar,
 Sans fin, j'af - fron - te des piè - ges.

f
 Fruk - tan jag kän - ner för in - gen. All - tid glad till hu -
 Rien _____ ne m'in - spi - re la crain - te. Et d'hu - meur fort gail -

mö - ret Ö - ver berg och ge - nom skog jag fär - das.
 lar - de, A tra - vers les bois, les monts j'ar - ri - ve,

Bju - der ut mi - na va - ror.
E - ta - lant mon ba - ga - ge.

Vem vill kö - pa to - bak, to - bak el - ler si - den?
Qui veut fil, ta - bac, cou - teaux et sa - ti - net - te?

Jag
Je

ritard.

p

Poco meno.

ser nog min grål - le är tröt - ter, Men kan ej hjäl - pas, ty skyn - da vi
vois bien, ma ros - se est four - bu - e, mais rien à faire, il faut que l'on se

må - ste; Pa - trul - len oss el - jest
pres - se, si - non, la ron - de nous at -

kni - per. Och då det blir spek - ta - kel, kan man
tra - pe. Et quel spec - tacle a - lors je don - ne -

tro! Tra - va på! Tra - va duk - tigt! Lägg i
rais! Au ga - lop! Cours plus vi - te! En a -

väg, min ras - ka grål - le! När vi hin - na bort - om
vant, ma bra - ve ros - se! La fron - tiè - re bien pas -

grän - sen, skall du nju - ta vi - lans ro, ja, nju - ta vi - lans
sé - e, tu pou - ras te re - po - ser, long-temps te re - po -

ro! _____ Ja, nju - ta vi - lans ro! _____
ser! _____ oui, _____ te re - po - ser! _____

cre - - - scen - do

Tempo I.

Här har ni kon - tra - ban - die - - - ren! Här har ni
C'est moi, le con - tre - ban - dier c'est moi! Oui, moi, le

ritard. mf

kon-tra-ban-die - - - - ren! Som vet — re-spekt sig för-
 con - tre-ban-dier ma - lin! Je veux — que l'on me res -

skaf - fa. Fa - ror och hin - der jag
 pec - te. Sans fin. j'af - fron - te des

trot - sar. Fruk - - - tan jag kän - ner för
 piè - ges. Rien — ne m'in - spi - re la

in - - - - gen, fruk - - - tan jag kän - ner för
 crain - - - - te, Rien — ne m'in - spi - re la

in - - gen. All - tid glad till hu - mö - ret
 crain - - te. Et d'hu - meur fort gail - lar - de,

Ö - ver berg och ge - nom skog jag fär - das.
 A tra - vers les bois, les monts j'ar - ri - ve,

Bju - der ut mi - na va - ror. Vem vill kö - pa to - bak,
 é - ta - lant mon ba - ga - ge. Qui veut lai - ne. sa - ti -

si - - den? Kom hit och se, ja
 net - - te? Ve - nez donc voir, ta -

se, to - bak, si - den! Kom hit och köp, ja
 bac, al - lu - met - tes! Ve - nez donc voir, ve -

köp, ja köp! Här har ni kon - tra - ban - die - ren, här har ni
 nez choi - sir! C'est moi. le con - tre - ban - dier, c'est moi! C'est moi, le

f pesante

kon - tra - ban - die - ren. Ja, jag är den gla - de kon - tra - ban -
 con - tre - ban - dier ma - lin. Oui moi, le gail - lard de la con - tre -

die - ren.
 ban - de.

Aftonstjärnan.

L'étoile du soir.

D'après H. W. LONGFELLOW.

Auteur américain (1807–1882).

Adaptation française d'un texte suédois par Berta Sjögren.

Sång för bas eller bariton.

Chant pour une voix de basse.

Komp. 1879. Publ. 1883.

Andantino.

Sång
Chant

Piano

p

Stor - men som - nat och vå - gens brus; Ö - ver jor - den sig mörk - ret sän - ker.
L'eau se calme et le vent s'en - dort, la pé - nom - bre des - cend sur la ter - re,

p a tempo

En - sam och klar som en fyr - båks ljus Högt upp i rym - den en
seule une é - toile ap - pa - rätt au ciel, tel un grand phare, al - lu -

stjär - na blän - ker. I det
mé dans l'es - pa - ce. Sur les

cresc.

crescendo

dju - pa havs natt - li - ga värld, Ö - ver den sval - lan - de böl - je -
 flots puis - sants de l'o - cé - an, sa lon - gue houle ar - ri - vant du

p *crescendo*

f *p*

dan - sen, Stjär - - - nan klar på sin him - mel - ska
 lar - ge, l'é - toi - le claire, a - che - vant son tra -

f *p* *p*

p

färd Med o - säg - lig prakt spri - der strå - - lan - de
 jet, ver - se, dou - ce - ment, les fils d'or de sa

p

glan - - - sen.
 flam - - - me.

p

Se, hur hon kly - ver med flam - man - de svärd De
Comme el - le tran - che d'un glaive é - cla - tant la

rit.
a tempo

dun - kla, de böl - jan - de vat - - - ten. Är det en vin - gad Se -
noi - re, la mou - van - te sur - fa - - - ce! Est - elle un ange, un di -

raf på sin färd? Så frå - gar jag hän - ryckt i dröm - man - de nat - - -
vin sé - ra - phin? me dis - je, é - blou - i, dans la nuit ra - di - eu - -

ten.
se.

p

Fortunios visa.

Chanson de Fortunio.

A. DE MUSSET (Le chandelier).

Auteur français (1810–1857).

Traduction suédoise du texte original français de
Harald Molander.

C'est sur ces paroles suédoises que la chanson
a été composée par Emil Sjögren.

Komp. av Emil Sjögren år 1885 till svenska ord
i översättning från den franska originaltexten av

Harald Molander.

1885.

Allegretto.

Sång
Chant

Piano

a tempo

Tro ej att jag dig up-pen - ba - rar, vem jag här kär.
Si vous croy-ez que je vais di - re qui j'ose ai - mer,

a tempo

Bjud mig en spi-ra, jag ej sva - rar vad namn hon bär.
je ne sau-rai-s, pour un em - pi - re, vous la nom - mer.

Men om du vill, skall jag be-sjun - ga en ro - sen -
 Nous al - lons chan - ter à la ron - de, si vous vou -

kind, _____ Kring vil - ken gyll-ne loc-kar gun-ga som skörd för
 lez, _____ que je l'a - dore et qu'elle est blon-de com - me les

vind. _____ För hen - nes nyc - ker vill jag lä - - ra mig
 blés. _____ Je fais ce que sa fan - tai - si - - e veut

m.s.

hör - sam-het, Och vill hon sist mitt liv be -
 m'or - don-ner, et je puis, s'il lui faut ma

gä - - ra, jag gi - - ver det.
vi - - e, la lui don - - ner.

f.

Kval, som av hem-lig kär-lek nä - - res, mig ö - det gav,
Du mal qu'une a - mour i - gno - ré - - e nous fait souf - fir,

p

Hon vet ej hu - ru jag för - tä - - res och
j'en por - te l'â - me dé - chi - ré - - e jus -

pp *p*

dör - - där - av, och dör - - där - av.
qu'à - - mou - rir, jus - qu'à - - mou - rir.

rit.

a tempo, un poco sost.

Jag allt-för ljuvt om hen-ne dröm - mer, som jag har kär, _____
 Mais j'ai - me trop, pour que je di - e qui j'ose ai - mer, _____

pp *a tempo*

Och där-för städs mitt hjär-ta göm - mer det namn, det namn, det namn _____ hon
 et je veux mou - rir pour ma mi - e, sans la nom - mer, sans la _____ nom-

p, *f*

bär.
mer.

p

*

pp *smorz.*

* Arpeggion inforda i analogi med samma tema på första sidan.

Ro, ro, ögonsten.

Dors, chère prunelle.

A. GELLERSTEDT, 1832—1914.

Ecrivain suédois.

Adaptation française de Catulle Mendès.

Emil Sjögren. 1886.

Sång
Chant

Piano

p

Ro, ro, ö - gon - sten! ro, ro! Om - sor - gers ö - gon - lock
Dors, dors, chère pru - nel - le! dors, dors! Ma ten - dres - se fi - dè - le

p

cresc. *mf* *p*

slu - ta sig al - drig dock, slu - ta sig al - drig dock: Du är vår kä - ra ö - gon - sten, vår
ne s'en - dort ja - mais, ne s'en - dort ja - mais, chère lu - eur é - ter - nel - le des yeux

cresc. *mf* *p*

rit. *p a tempo*

ö - gon - sten. Ro, ro, ä - del - sten, ro, ro!
que j'ai - mais. Dors, dors, per - le ché - ri - e! dors, dors;

rit. *pa tempo*

Kär - le - kens guld så rent, fat - tar dig in så lent: Du är vår kla - ra ä - del - sten, vår
mon âme en - do - lo - ri - e te veil - le nuit et jour, — pe - ti - te per - le ser - ti - e dans l'or

ä - del - sten. Ro, ro, hör - ne - sten! ro, ro!
 de l'a - mour. Dors, dors, pe-tite é - toi - le! dors, dors!

Tin - nar av fram-tids-hopp byg - ga vi på dig opp, byg-ga vi på dig opp:
 L'om - bre en - co-re nous voi-le les — cieux in - ter - dits, les — cieux in - ter - dits,

Du är vår kä - ra hör-ne-sten, vår hör - ne - sten. Ro, ro, —
 O, seu - le petite é - toi - - le de mon pa - ra - dis! Dors, dors,

ro, ro, ro, ro.
 dors, dors, dors, dors.

Så far då väl!

Alors, adieu, o cher amour!

K. A. MELIN d'après

TH. MOORE. Poète irlandais (1779—1852)

Traduction française de Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1886.

Andantino.

Sång
Chant

Piano

1. Så far då väl, min
A - lors, a - dieu, o

2. O, att vi ägt till -
Si nous a - vions con -

e - gen vän, oss vän - tar på vår stråt ej mer en sorg så
cher a - mour, i - ci ne nous at - tend nul coup plus fort, plus
sam-mans blott en en - da gläd - je - dag; kan - ske dess min - ne
nu la joie d'un seul jour de bon - heur, peut - être a - lors son

ritardando

a tempo

tung som den, att så få skil - jas åt, min vän, min
 dou - lou - reux que de nous sé - pa - rer, o, cher a -
 dock för-mått att mil - dra det - ta slag, min vän, min
 sou - ve - nir eût a - dou - ci ce coup, o, cher a -

ritardando

a tempo

vän, att så få skil - - jas
 mour, que de nous sé - - pa -
 vän, att mil-dra det - - ta
 mour, eût a - dou - ci ce

1. 2. 3.

4.

åt. 2. O,
 rer. Si 4. går.
 slag. 3. Men ver.
 coup. Mais

dim. e ritard.

3.

Men sågo stundom även vi
 en skynt av fröjd, så drog
 i hast en dyster sky förbi,
 och all vår lycka dog,
 min vän, min vän,
 och all vår lycka dog.

4.

Farväl; i sorg vart fött vårt hopp
 och närt med mången tår
 lik vintersol som tårfull opp
 och tårfull neder går,
 min vän, min vän,
 och tårfull neder går.

3.

*Mais quelquefois, si du bonheur
 un faible éclat parut,
 vite, un nuage noir passa
 et le plaisir s'enfuit,
 o, cher amour,
 et le plaisir s'enfuit.*

4.

*Adieu! Notre espoir, né de peurs,
 nourri de vains regrets,
 s'éteint en pleurs tel le soleil,
 un triste soir d'hiver,
 o, cher amour,
 un triste soir d'hiver.*

I Seraljens lustgård.

Au jardin du sérail.

J. P. JACOBSEN, Poète danois (1847—1885).
Traduction d'un texte suédois en français par
Monsieur A. P. (1904).

Dikter av Jens Peter Jacobsen. *Poésies de J. P. Jacobsen.*
Emil Sjögren.
Op. 22. Nº 1—3. 1887.

Andante sostenuto.

Sång
Chant

Piano

Ro - sen sän - ker sitt hu - vud, tungt av
La ro - se pen - che sa tê - te: doux et

dagg och doft, och
frais par - fum! Des

pin-jer-na su - sa så tyst och matt mot stjär - ne-loft.
pins, le mur-mure in - fi - ni s'é - lè - ve dans les airs.

Käl - - lor - - na vag-ga sin sil - - ver - våg i söm - nig
 Les sour - - ces ber-cent leurs flots d'ar - gent en - som - meil -

p *h. h.*

ro, mi - na - re - ter - na pe-ka mot him - - len
 lés; vers le ciel la pri - è - re des mi - - na -

h. h.

opp i from en tro. Halv - må - - nen
 rets dit la foi d'Is-lam. Et dou - - ce -

cresc.

skri - der så sak - ta fram ö - ver det
 ment le crois - sant pa-raît, l'as - tre ray

cresc.

ty - - sta blå, och han
onne et sou - rit. Il ca -

p
kys - ser ro-sens och lil - jans kind, al - la de blom - mor små
res - se ro - ses et lis en fleur, ro - ses et lis en fleur

pp
i Se - ral-jens lust - gård, i Se -
au jar - din du Sé-rail, au jar -

ral-jens lust - - gård.
din du Sé - rail.

ppp

Dröm.

Rêve.

J. P. JACOBSEN, Poète danois (1847—1885).
Traduction française d'un texte suédois par
Magnus Synnestvedt (1903).

Dikter av J. P. Jacobsen. *Poésies de J. P. Jacobsen.*
Emil Sjögren.
Op. 22, No 1—3. 1887.

Molto lento.

Sång
Chant

Piano

Bliv, o   bliv   i di-na dröm-mars ri - ke,   trå ej mot
Res - te,   res - te   dans le pa - ys des rê - ves   et fais la

li - vets   verk - lig - hets - brus; —
cou - pe   des ré - a - li - tés.

det har blott   nat - tens och da - - - gens fär - - ger,
Le jour,   la   nuit   s'y   pour - chas - - - sent sans trê - - ve;   au

dröm - - men   har   en - - sam   mor - gon-rod - nans   ljus.
rê - ve seul   l'au - ro - - re   prê - te ses clar - tés.

p   *p*   *f*   *p*   *f*   *cresc.*

f Dör du och har le - vat, *p* död är du li - vets; *f* an - den vill *p* an - den vill
 Meurs, ay - ant vé - cu: la mort te laisse es - cla - ve, l'âme erre au -

sö - ka till jord - li - vets stig. *p* Dör du som dröm - ma - re,
 tour des bon - heurs d'au - tre - fois. Mais meurs du rê - ve: tu

då dör du sa - ligt; he - la din värld den blek - nar bort med dig.
 pars sans en - tra - ve, car tout ton monde en - chan - té s'ef - face a - vec toi.

Alla mina drömmar de glida mot din famn.

Tous mes vœux, tu le sais, ne sont que tes regrets.

J. P. JACOBSEN, Poète danois (1847—1885).

Dikter av J. P. Jacobsen. *Poésies de J. P. Jacobsen.*

Traduction française du texte danois par

Emil Sjögren.

Berta Sjögren.*

Op. 22, Nº 1—3. 1887.

Andante con espressione.

Sång
Chant

Piano

p

Al - la mi - na dröm - mar
Tous mes vœux, tu le sais,

de gli - da mot din famn,
ne sont que tes re - grets,

p

al - la mi - na tan - kar jag dö - per i ditt namn;
tou - tes mes pen - sé - es se si - gnent de ton nom,

mf

al - la mi - na ord jag lyss till från din tun - ga.
tout ce que je dis est né sur tes lèvres.

pp

f Men
Mais

p

å - trår jag vilt och tän - ker jag vasst, fal - la mi - na ord för
sont - ils fou - gueux, trop à - pres, mes vœux, et trop lour - de, ma pa -

p

p

tun - ga, så tro mig svag, tro mig då - lig
ro - le, tiens - moi pour fai - ble, point pour vil ou mé -

a tempo

p

ej; tro att jag än, ett storm - dri - vet flarn, snär - jes i
- chant, crois que je suis l'é - pave en pé - ril, prise au fi

gam - la för - vil - lel - sers garn, i
let des an - cien - nes er - reurs, aux

con dolcezza
gam - la för - vil - lel - sers garn. Ta - la till mig blitt och stil - la
fils des an - cien - nes er - reurs. Parle, a - vec dou - ceur et cal - me,

di - na lju - sa mil - da ord, där tå - rar - na glim - man - de skäl -
tes mots jus - tes et clé - ments, vi - brant de tes lar - mes se - crè -

va. Drag mig så med det lät - ta flor av din
tes. Ti - re - moi par le voi - le fin des sou -

tan - kes ljud - lö - sa suck. O, men häm - ma ö - gats tå - rar,
 pirs lé - gers de ton sein. Mais ar - rê - te tou - te lar - me,

häm - ma bar - mens min - sta suck; ty tå - ren ses, suc - ken hö - res,
 tout sou - pir, même é - touf - fé, car l'œil se voit, le sein pal - pi - te,

och att jag dig har smär - ta vål - lat, må väl jag a - na, men al - drig
 et quand tu souf - fres par ma fau - te, si je m'en dou - te, que je l'i -

ve - ta, al - drig ve - ta.
 gno - re, je l'i - gno - re.

ad libitum
pp
ritardando e diminuendo

(Översätt. till svenska fr. danska troligen av Harald Molander.)

*B. S. Man har anledning tro att de tre Jacobsen-sångerna — op. 22. — ursprungligen tonsattes till den danska originaldikten. Också har denna fått ligga till grund för översättningen till franska av nummer 3, i original benämnd Til Agnes.

Ditt milda ögas frid.

Ton œil si bleu vient m'effleurer.

HARALD MOLANDER (1858—1900).

d'après Klaus Groth.

Ecrivain allemand (1819—1899).

Trad. de Berta Sjögren.

Emil Sjögren (München 1885).

Moderato.

Sång
Chant

Piano

p *cresc.*

cresc.

cresc.

Ditt mil - da ö - gas frid är mig
Ton œil si bleu vient m'ef - fleu - rer,

så ljuvt att se ut - i. Du frå - gar,
je m'y suis ou - bli - é. Tu me de -

vi jag ser på dig? Jag ser mig glad och fri.
man - des: »Mais pour - quoi?» J'y trou - ve la san - té. -

The musical score is written for voice and piano. It consists of four systems of music. The first system shows the vocal line with a whole rest and the piano accompaniment starting with a piano (*p*) dynamic. The second system contains the first line of lyrics in Swedish and French. The third system contains the second line of lyrics. The fourth system contains the third line of lyrics. The piano accompaniment features arpeggiated chords and melodic lines in both hands, with dynamic markings of *p* and *cresc.* throughout.

cresc. e accel.

Ett an - nat ö - gas blick jag såg, som brann, som brän - de,
 Deux au - tres yeux j'ai ren - con - tré, brû - lants, brû - lants, lais -

cresc. e accel.

f brän - ner än, *p* men din är klar som mån - ljus
 sant des plaies; ton œil est pur comme un beau

våg och ky - ligt sval som den.
 lac, et comme un lac si frais.

pp *rit.* *p* *a tempo*

#2 cresc. *rit. e dim.*

»O säg, du enda kära.»

O dis, ma bien-aimée.

TH. MOORE (1779—1852)—K. A. MELIN (1849—1919).

Poète irlandais.

Trad. française du texte suédois par Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1887.

Andante con moto.

Sång
Chant

O säg, du en - da kä - ra, min älsk - ling först och sist: när
O dis, ma bien - ai - mé - e, dis, mon u - nique a - mour: quand

Piano

den du nu för - ka - star har li - vets bör - da mist, skall då ditt bröst ej rö - ras av
ce - lui, que tu lais - ses, ter - mi - ne - ra ses jours, n'au - ras tu pas de pei - ne, de

öm - kan ö - ver den, som höll dig kär i li - vet och kär i dö - den än?
ten - dre com - pas - sion, pour l'ê - tre dont la vi - e fut de t'ai - mer tou - jours?

Och när du minns den stun - den, som
Si tu re - vis cette heu - re, d'ou

dimin. *e rit.* *pp a tempo*

all hans o-färd bragt, om då en tår vill fal-la, blygs ej för min-nets makt; för-
vint son grand mal-heur, et qu'u-ne lar-me tom-be, o, fais cou-ler tes pleurs. Par-

låt vad som har va-rit, och säg vid gra-ven blitt: »I li-vet det-ta hjär-ta med
don-ne tout, ou-bli-e, sou-pire à son tom-beau: «Mal-gré ses torts, cette â-me ne

rit. *a tempo* *f*

all sin brist var mitt, i li-vet de-ta hjär-ta med all sin brist var
fut ja-mais qu'à moi, mal-gré ses torts, cette â-me ne fut ja-mais qu'à

p

mitt.»
moi.»

ppp

Det komma skall en sorgestund.

Il vient un temps, un triste temps.

THOMAS MOORE (1779—1852)—K. A. MELIN (1849—1919).

Poète irlandais.

Traduction française du texte suédois par Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1887.

Allegro agitato.

Sång
Chant

Piano

Det kom - ma skall en sor - ge - stund för den, som flad - drat
Il vient un temps, un tris - te temps, pour qui s'en est al -

kring i ung - doms - vå - rens ro - sen-lund i
lé jou - er dans tous les prés fleu - ris, croy -

lek bland blom - mors ring. Det är, när först han
ant les fleurs à lui. C'est quand un jour, aux

läm - na må en dröm så ljuv, så klar; o,
rê - ves chers, son cœur doit re - non - cer, oh!

The musical score is written in a minor key (one flat) and 3/4 time. It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The tempo is marked 'Allegro agitato'. The piano part features a rhythmic accompaniment of eighth notes in the right hand and chords in the left hand. The vocal line is in a soprano or alto range. The lyrics are in Swedish and French. The score is divided into four systems, each with a vocal line and a piano accompaniment. The piano part starts with a piano (p) dynamic and ends with a fortissimo (ff) dynamic.

då är tid att dö, ty då har li - vet in - -
 c'est a - lors qu'il faut mou - rir, la vie est sans

- - - tet kvar.
 rai - son.

När sol går
 Au Sud, quand

ned i sö - derns land, är
 tom be le so - leil, la

allt ett mör - - - ker blott;
nuit se fait d'un coup;

ff så skul - le bri - sta li - vets band, när kär - le - ken för -
p molto rit. ain - si la vi - e s'ob - scur - cit, lors - que s'é - teint l'a -

gått,
mour.

a tempo *rit.*

p ej lik - som da - gen vid sin död i
Pour - quoi la fai - re va - cil - ler dans

nor - den drö - - ja än i läm - nin - gen ut - -
 un brouil - lard d'hi - ver? Le froid seul res - te

av en glöd, som slock - nat län - ge - - se'n, som
 de l'ar - deur, des flam - mes du pas - - sé, des

slock - - nat län - - ge - - se'n.
 flam - - mes du pas - - sé.

Dryckesvisa.

Chanson à boire.

D'après THEODOR SOUCHAY

Poète allemand.

Traduction d'un texte suédois par Berta Sjögren.

För bariton eller basröst.

Pour bariton ou voix de basse.

1887.

Allegretto con spirito.

Sång
Chant

Piano

p *pp* *p*

Tör - star du, tör - star du? Kom med, kom
Veux - tu boire, as - tu soif? En - trons i -

med! Slå dig ned, drick i fred till det si - sta dra - get!
ci! Mets - toi là, bois en paix, jus - qu'à la nuit noi - re!

Dru - van ger dig eld och must, vad kan du mer be - gå - - ra?
Vois, ce cru de vie et feu, que faut - il da - van - ta - - ge?

Bä - gar'n går, gläd - jen rår ö - ver he - la la - - -
 Le pi - chet fait le tour de le com - pa - gni - - -

rit.

a tempo

get.
e.

p a tempo *pp* *p* *pp*

p

Lu - ste - lig fyll ditt glas, drick ur och sjung: _____
 Lè - ve - toi, chante et bois, rem - plis ton pot: _____

p

»Bac - chus blott är vår kung; tro vi ho - nom svä - - ra.»
 »Bac - chus seul est le roi; sur nous tous il règ - - ne.»

Klang, gu - tår! se bä - - garn går; hell hans gu - - da -
Sköl! Trin-quons! Bu - vons joy - eux à sa loi di -

lä - - ra! Bä - garn går, och Bac - chus rår, — tro vi ho - nom
vi - - ne: Haut la coupe au roi Bac - chus, — que lui seul gou -

rit.

svä - - ra.
ver - - ne.

pp *p*

pp *p*

pp *p*

pp *p*

f

Sommarens sista ros.

La dernière rose de l'été.

K. A. MELIN (1849—1919).

d'après Th. Moore.

Poète irlandais (1779—1852).

Traduction de Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1890.

Allegretto con moto.

Sång
Chant

p

Se blom - man - de al - le - na Står som - marns sis - ta
Vois, la der - niè - re ro - se, qui res - te de l'é -

Piano

p

ros. De vä - na sys - trar al - - la Ha
té; ses soeurs ont dé - ja, tou - - tes, a -

p

vand - rat re'n sin kos. Som vän bland hös - tens
ban - don - né ces lieux. Au - cu - ne fleur d'au -

mf

mf

blom - mor Ej ens en knapp hon har Att hen - nes rod - nad
tom - ne n'au - ra même un bou - ton pour re - flé - ter sa

spieg - la Och ge på suc - ken svar. Jag vill ej här dig
pour - pre, ré - pan - dre son par - fum. Faut - il te voir, o

p *rit.* *mf a tempo*

läm - na att ty - na u - tan hem. Nu
ro - se, flé - tri - e sans a - bri! Ils

slum - ra di - na kä - ra. Gå, slum - ra du med
dor - ment tous, tes pro - ches; va, toi, dor - mir près

pp

dem. Se, di - na blad jag ska - kar Så
d'eux. Et tes pé - ta - les frê - les je

cresc. -

sak - ta kring det bo, Där di - na vän - ner
les ef - feil - le - rai au - tour du ter - tre

mf. rit. *a tempo*
lig - ga I dö - dens stil - la ro. Så
cal - me, où sont cou - chés tes morts. Bien -

vill jag snart dig föl - ja, När mi - na vän - ner flytt. Min
tôt je vais te sui - vre, re - join - dre mes a - mis; du

kär - leks - ring för - lo - rat De pär - lor ho - nom
cer - cle des in - ti - mes je pèrds les plus ai -

p

prytt. När trog - na hjär - tan kall - nat Och gjort sin sis - ta
més. Quand tous ces coeurs fi - dè - les se - ront un jour par -

mf

färd, Vem vill då en - sam stan - na I den - na mör - ka
tis, vou - drais - je a - lors at - ten - dre, seul, dans ce mon - de

f

p

värld? _____
noir? _____

p

pp

I drömmen du är mig nära.

En rêve, tu me rencontres.

TOR HEDBERG.

Auteur suédois (1862—1931),

d'après une poésie danoise.

Adaptation française du texte suédois par Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1890.

Sång
Chant

Piano

Andante.

p

ritard.

dröm - men du är mig nä - ra, jag näm - ner hän - ryckt ditt
 in - ner - sta tan - ke jag rö - jer, jag ser i ditt ö - - ga
 rê - ve tu me ren - con - tres, j'ap - pelle heu - reux ton cher
 coeur jus-qu'au fond se dé - voi - le, mes yeux sont li - és à tes

a tempo

namn. Jag slu - ter dig ömt, du kä - ra ut -
 in; din barm in-vid min sig hö - jer, jag
 nom, et, ten - dre - ment, je te ser - re, en -
 yeux; ton sein près du mien se sou - lè - ve, ta

i min läng - tan - de famn. Av stor - man - de fröjd be -
 sö - ker din mun med min. O skall, förr - än li - vet för -
 tre mes bras fré - mis - sants. Et dans ma pro - fon - de i -
 lè - vre cherche un bai - ser. Faut - il, que ma vi - e s'a -

cresc. accel.

ta - - gen jag kän - ner mig då ha makt att
 run - - nit, den sa - li - ga stund ej slå, skall
 vres - - se l'au - da - ce me vient en - fin de
 chè - - ve, sans voir cet in - stant sa - cré, que

f *f* *ritard.*

sä - ga dig allt, som da - gen i tyst - na - dens boj - or
 hög - sta lyc - ka, jag fun - nit, mig en - dast i dröm - men
 fai - re l'a - veu qu'en si - len - ce le jour a - vait en - chaî -
 ce bon - heur in - ef - fa - ble ne me soit qu'en rêve ac - cor -

f *dim* *p*

f a tempo *dim.* *p*

1. lagt. Min nå?
 né. Mon dé?

2.

pp *dim. e rit.*

Falks Sång ur Kärlekens Komedi.

Chanson du Poète, tiré de la Comédie de l'Amour.

HENRIK IBSEN (1828—1906).

Auteur norvégien.

Texte suédois de HARALD MOLANDER.

Adaptation française de BERTA SJÖGREN.

Emil Sjögren. 1890.

Sång
Chant

Piano

f Allegretto con moto.

Vå - rens sol - skens - da - gar lo - va dig ett liv av
U - ne vie heu - reuse et bel - le t'est don - née au -

fröjd och lek. Tänk ej på att hös - tens gå - va of - ta vå - rens
près des champs. Tant pis, si l'au - tom - ne gè - le les pro - mes - ses

löf - ten svek. Blom på äp - pel - träd och lin - dar spän - na ö - ver dig sitt tält,
du prin - temps. Le pom - mier, en fleurs, t'a - bri - te sous un toit fin et lé - ger,

p

f *a tempo*

re'n i mor - gon nor - dan - vin - dar strö dess snö kring äng och fält! —
mais dé - ja le vent s'a - gi - te, les fai - sant par - tout nei - ger.

f *a tempo*

f *rit.*

p a tempo

Spörj ej vad det mån - de bli - va av en kart som än är grön.
 Dans sa flo - rai - son, la plan - te ne ré - vè - le rien du fruit.

p a tempo

rit.

Häll - re må du tras - ten gi - va allt ditt hopp i sång - ar - lön!
 A quoi sert qu'on se la - men - te et qu'on pei - ne jour et nuit?

rit.

fa tempo

Var - för skall din få - gel - skrä - ma stå och slam - ra da - gen lång?
 Si l'é - pou - van - tail t'a - ga - ce, pour - quoi le lais - ser cri - er?

fa tempo *ritard.*

p

Gla - de bro - der, få - gel-stäm - man skän - ker dig en bätt - re sång! —
 Cher a - mi, vite, à sa pla - ce mets l'oi - seau pour l'ou - bli - er!

f a tempo

Jag vill le - va, jag vill sjun - ga, tills de gul - na, skog och jord;
 En po - è - te je veux vi - vre, tant que se - ra vert ce lieu.

f a tempo

se'n kan va - ra tid att slung - a he - la stå - ten ö - ver bord.
 Puis, d'un coup je m'en dé - li - vre, à mon clos je dis à - dieu.

sf

Upp med grin-den! Får och krit - ter sko - la ut och mum - sa vår.
Grand'ou-verte à tous, la por - te! Au bé - tail bon ap - pé - tit!

ritard.

p
 Jag bröt blom - man; den som git - ter ta - ge res - ten se'n! Gu - tår!
J'ai cueil - li la fleur; qu'im - por - te ce qui reste et son pro - fit?

p a tempo

f
 Den som git - ter ta - ge res - ten se'n! Gu - tår! Gu - tår!
Peu m'im - por - te ce qui reste et son pro - fit!

rit.

f

rit.

f a tempo

Molnet.

Le nuage.

VERNER VON HEIDENSTAM.

Auteur suédois (1859—1943).

Traduction française de Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1891.

Allegretto con moto.

Sång
Chant

I Ha - sans träd-gård bland för - vux - na trän, där vil - da
 Au parc d'Has-san, sous les ra - meaux é - pais, où l'oi - seau

Piano

fåg - lar läg - ga ägg och dril - la, i skug - gan öpp-nar sig en vid fon-tän, vars
 niche et chan-te ses doux tril - les, à l'om - bre s'ar-ron-dit un grand bas-sin, dont

pp

vat - ten jämt är mörkt och jämt är stil - la. Och sa-gan tror att om, när nå - gon
 l'eau tou-jours est calme et tou-jours som - bre. Et la lé - gen - de dit: si quel-qu'un

pp

spg - lar sitt hu-vud tank-spridd i en kort mi - nut, ett
 mi - re dans l'eau pai - si - ble son re-gard dis - trait, et

strö - moln ö - ver vat - ten - y - tan seg - lar, skall o - be - sva - rad
 qu'un nu - a - ge passe à la sur - fa - ce, a - lors, bri - sé d'a -

kär - lek bli hans slut. Bland
 mour, il doit mou - rir. Près

Agitato.

bam-buns bus-kar står en ung neg - rin - na. På hen-nes ar-mar blan-ka smyc-ken
 des bam-bous se tient u - ne né - gres - se. Sur ses bras nus de fiers bi - joux scin -

brin - na, och fläk - tan med sitt skaft av pär - le - mor är
 til - lent, et l'é - ven - tail, or - né de nacre et d'or, est

stuc-ken in - vid hen - nes gör - del - spän - ne, som hen - nes her - re skänk - te, då han
mis à la cein - tu - re, sous l'a - gra - fe que lui don - na son maître en lui ju -

f svor _____ att ä - ska mer än allt på jor - den
mf *rit.* rant _____ d'ai - mer à tout ja - mais sa jeune es -
mf *colla parte*

p hen - ne. Hon hål - ler an - den, hu - kar tyst sig ner, hon
p cla - ve. Sans res - pi - rer, vite, el - le se blot - tit, en
a tempo

stry - ker slin - ger - väx - ter - na i - sär.
é - car - tant les bran - ches du che - min.
f

legato

Hon smy - ger gång - en,
Fur - tive, elle en - tre

som är ö - ver - spun - nen av vil - da ran - kor och pla - ta - nens gren. Hon
sous les vieux pla - ta - nes, en - che - vê - trés de fleurs et de ra - meaux, s'ar -

stan - nar först, när hon är hun - - nen till sa - gans so - van - de fon -
rê - te près de la fon - tai - - ne, qui dort au fond du parc d'Has -

tän.
san.
rit. e dim. *p*
Sitt
La

p e cresc.ed accel.

hu - - vud lu - tar hon i svar - - ta han - den och
tê - - te prise en - tre ses deux mains noi - res, trem -

p e cresc.ed accel.

stir - - rar and - lös ö - ver mar - - mor - ran - den. Kring
blante, elle in - ter - ro - ge l'onde u - ni - e. Au

f ritard.

pan - nan fal - ler hå - ret ul - ligt ner. Från
front s'em - mê - lent ses che - veux cré - pus, des

f ritard.

ax - eln gli - der skjor - tan mer och mer. I hen - nes ö - gon
bras re - tom - be son ha - bit lé - ger. Ses yeux se mouil - lent

allegro

allegro

pp

kla - ra tå - rar sti - ga, men allt är tyst,
de lim - pi - des lar - mes, mais tout se tait,

och blad och fåg - lar ti - ga,
l'oi - seau re - tient ses tril - les,

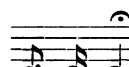

Tempo I.

och ö - ver vi - da spe - gel - - *lug - na skål'n går
et sur ce mi - roir d'eau res - - plen - dis - sant passe

fram ett ask - grått, sil - ver - kan - tat moln.
un nu - a - ge noir, bor - dé d'ar - gent.

pp

rit. e dim.

* I Emil Sjögrens inbundna noter finner jag här följande ändring i sångstämman i stället för

Den långa dagen.

Le long jour.

J. L. RUNEBERG (1804—1877).

Poète suédois-finlandais.

Traduction française de Berta Sjögren.

Emil Sjögren (Komp. 1891).

Op. posth.

Sång
Chant

Piano

Andante.

p

Förr, när min vän var här,
Tant que l'a - mi res - ta,

var mig en vår - dag kort;
le jour de mai fut court;

Nu då han
de - puis qu'il

bor - ta är,
est par - ti,

är mig en höst - dag lång.
le jour d'hi - ver est long!

Ack, vad den da - gen flyr,
Ah, comme fuit le jour,

accelerando.

rit. *a tempo*

sä - ga de an - dra nu. Jag: vad den lång - sam är,
di - sent les au - tres, tous; moi: qu'il me sem - ble lent,

rit. *a tempo*

o om den vil - le fly! Kom-mer ej
oh, s'il vou - lait fi - nir! Ne vient - il

Sopra

pp

kväl - len snart? Kom-mer ej nat - tens
pas, le soir? Ne viens-tu pas, oh,

Sopra

ppp *p*

ro?
nuit?

p

Och inte vill jag sörja, men sörjer ändå.*

J'essuie en vain mes larmes, j'ai trop de chagrin.

EDVARD FREDIN (1857—1889).

Ecrivain suédois.

Traduction française de Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1892.

Fyra nya sånger.

Quatre nouveaux chants.

Andantino.

Sång
Chant

Och in - te vill jag sör - ja, men sör - jer än - då; han
J'es - suie en vain mes lar - mes, j'ai trop de cha - grin; un

Piano

kom-mer nog i - gen om ett år el - ler två, när ro - sor - na de blom - ma så
jour il re - vien - dra, dans un an ou bien deux, au temps fleu - ri des ro - ses si

mf bli - - da. Han kommer väl i - gen, mitt hjär - tas e - gen vän, ty kär - le - ken den viss - nar ej så
dou - - ces. Un jour il re - vien - dra l'a - mi cher à mon coeur, car notre a - mour n'ou - bli - e pas si

rit. [*a tempo*]

pp [*rit.*] [*a tempo*]

pp ti - da, ty kär - le - ken den vissnar ej så ti - da.
vi - te, car notre a - mour n'ou - bli - e pas si vi - te.

* Se Biltog-sånger No 3.

Saa standsed og der den Blodets Strøm.

Ne court-il donc plus le flot du sang.

J. P. JACOBSEN (1847—1885).

Auteur danois.

Adaptation française de Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1892.

Fyra nya sånger.

Quatre nouveaux chants.

Sång
Chant

Piano

Andante sostenuto.

p

pp *p*

Saa stand - sed og der den Blo - dets
Ne court - il donc plus, le flot du

Strøm, Som før var vant at rin - - de. Saa
sang, qui bouil - lon - nait sans ces - - se? Les

The musical score is written in 3/8 time with a key signature of three flats (B-flat, E-flat, A-flat). The tempo is marked 'Andante sostenuto'. The piano part begins with a piano (*p*) dynamic and features a melodic line in the right hand and a harmonic accompaniment in the left hand. The vocal line enters in the second system with lyrics in both Danish and French. Dynamics include piano (*p*) and pianissimo (*pp*). The score concludes with a final cadence in the piano part.

dir - red og - saa de Ner - ver til ro, Og San - ser - ne
nerfs trem - blants ont trou - vé le re - pos; des sens las cha -

al - le blev blin - de. Og Hjer - tet, Hjer - nen vir - ker ej
cun meurt, a - veu - gle. Qu'ad - vient - il de ce cœur, du cer -

mer, Du er kun Støv og liv - løst Leer. Lad læn - ges,
veau? Tu n'es qu'ar - gile et va - se creux. Et pleu - re,

cresc.

lad græ - des med E - vig - heds -
sou - pi - re: vains sont tes re -

f

cresc.

savn; Du er kun en Støv - hob, en Daad og et
grets, seuls res - tent tes cen - dres, tes œu - vres, ton

p

p

Navn. _____
nom. _____

ritardando molto

Visa.

Chant livonien.

D'après un roman de Livonie, en allemand, »Les frères Ruus», traduit en suédois par Axel Jäderin.
Adaptation française de Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1892.
Fyra nya sånger.
Quatre nouveaux chants.

Andantino.

Sång
Chant

Piano

O, du, som allt för mitt hjär - ta
O toi, qui vis dans mon cœur fer -

är, ett vat - ten hör jag kväl - - la.
vent, je sens jail - lir l'eau vi - - ve.

p

Den, som har fått en annan kär, må sjunga med de
 Qui dans l'a - mour voit son des - tin, en - tonne un chant de

p

säl - la. O, du, som allt för mitt hjär - ta är, en
 grå - ces. O toi, qui vis dans mon cœur fer - vent, je

cresc. *f* *p*

blom - ma ser jag knop - pas. Den, som har fått en
 vois la rose é - clo - re. Qui dans l'a - mour a

mf

an - nan kär, må nju - ta glad och hop - pas. O,
 son des - tin, se ré - jou - it, es - pè - re. O

du, som allt för mitt hjär - ta är, ditt liv från
 toi, qui vis dans mon cœur fer - vent, ta vie, on

cresc.

dig de ta - - ga. Den, som har fått en
 la dé - - chi - - re. Qui dans l'a - mour a

f *p*

an - nan kär, må e - vigt, e - vigt — kla - :
 son des - tin, tou - jours, tou - jours sou - pi - :

rit. *3*

ga. O, du, som allt för mitt hjär - ta är, ett
 re. O toi, qui vis dans mon cœur fer - vent, la

p

cresc. *f.* *p*

blom - ster blev trått och bru - - tet. Den, som har
 ro - se pé - rit, fou - - lé - - e. Qui dans l'a -

cresc. *f.* *p*

fått en an - nan kär, kan se med fröjd mot
 mour eut son des - tin, va vers sa fin sans

slu - - tet.
 plain - - te.

p

p

I dödens tysta tempelgårdar.

Parmi les froides sépultures.

BYRON »Lines written in an album at Malte».

Trad. en suédois, d'après un texte
danois, de Sigrid Elmblad.

Adaption française de Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1892.

Fyra nya sånger.

Quatre nouveaux chants.

Andante con moto.

Sång
Chant

I dö - dens ty - sta tem - pel - går - dar, bland kal - la gra - var vandrarn
Par - mi les froi - des sé - pul - tu - res, de tombe en tombe erre un pas -

Piano

går;
sant;

vid glöm - da namn på bryst - na vår - - dar
de - vant un nom, ron - gé d'u - su - - re,

al - le - na han i tan - kar står. Så kan - ske, o - viss om mitt
pen - sif, il reste un long mo - ment. Plus tard peut-être, à cet - te

ritard.

p

*Justeringar av bågar, som inte medfört förändrad läsart, har företagits utan kommentar.

ö - de, mitt namn du här skall se en gång; ack, hej - da blott din undrans
 pla - ce, mon nom t'ar-rê - te - ra sou - dain; ne suis pas, i - ci bas, ma

flö - - de. Ett liv är kort, dess läng - tan lång. Tänk
 tra - - ce: Le jour est bref, long le che - min. E -

då på mig som på de dö - de: »Mitt hjär - ta vi - lar i min
 coute un mot d'un autre es - pa - ce: »Lis, dans mon chant, tout mon des -

pp

sång.»
 tin.»

ritard.

Pagen.

Le Page.

J. P. JACOBSEN.

Auteur danois (1847—1885).

Traduction du texte danois par Monsieur A. P. (1901.)

Emil Sjögren. 1892.

Sång
Chant

Piano

Allegretto.

p

Pa - gen højt paa Taar - net sad, Stir - red ud saa vi - de,
 Sur la tour un page al - la; les yeux dans l'es - pa - ce;

Dig - ted paa et El - skovs - kvad Om sin El - skovs - kvi - de,
 il rê - vait au chant d'a - mour qui di - rait sa pei - ne.

Kun - de ik - ke faa det sam - let, Sad og fam - led Nu med Stjer - ner,
 Mais la muse é - tait re - bel - le; point de ri - me pour é - toi - le,

nu med Ro - ser. In - tet ri - med sig paa Ro - ser, In - tet ri - med sig paa
 ni pour ro - se. Il ne trou - vait point de cho - se qui vou - lut ri - mer à

rit.

Ro - ser. Sat - te for - tvif - let saa Hor - net for Mund,
 ro - se. Plein de co - lère, il em - bou - che le cor,

rit. *p a tempo*

Knu - ged vredt sit Vær - ge, Blæs - te saa sin El - skov ud
 prend en main le glai - ve, et son - nant son chant d'a - mour,

O - ver al - le Bjær - ge, O - ver al - le Bjær - - ge.
 il le fait en - ten - dre par des - sus les monts.

rit. *f*

Julens alla vackra klockor, ringen!

Chant de Noël.

DANIEL FALLSTRÖM.

Ecrivain suédois 1858—1937.

Adaptation française de Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1892.

Andantino con moto.

Piano

p

Ju - lens al - la vac - kra kloc - kor, rin - gen,
 Qu'el - les son - nent fort, les clo - ches bel - les,

f *dinin.* *p*

brin - gen ö - ver jor - den fröjd och frid!
 qu'el - les ver - sent joie et paix aux cœurs,

Klin - gen lik - som him - mel - ska ac - kor - - der
 tel - les de se - rei - nes har - mo - ni - - es,

u - ti li - vets split och strid!
sou - la - geant les dés - ac - cords!

p cresc.
Ju - lens än - gel, du, den lju - sa, bli - da, vi - da di - na vin - gar
p cresc.
An - ge de No - ël, viens, toi, si ten - dre, pren - dre de nou - veau ton

cresc.
sträck i ju - le - natt! Bi - da må du som en hop - pets än - gel
cresc.
vol ce soir d'hi - ver pour des - cen - dre se - mer l'es - pé - ran - ce

rit.
vid den trö - skel sor - gen stän - digt satt!
rit.
sur les seuils du deuil et du cha - grin.
f a tempo p f

First system of the musical score, showing the vocal line and piano accompaniment. The piano part includes dynamic markings *f* and *p*.

Second system of the musical score, including the vocal line with lyrics in Swedish and French, and the piano accompaniment. The piano part includes a dynamic marking *p*.

Ju - lens al - la vac - kra kloc - kor, klin - gen,
 Qu'el - les son - nent fort, les clo - ches bel - les,

Third system of the musical score, including the vocal line with lyrics in Swedish and French, and the piano accompaniment.

rin - gen kär - lek ö - ver land och hav!
 qu'el - les ver - sent dans les cœurs l'a - mour!

Fourth system of the musical score, including the vocal line with lyrics in Swedish and French, and the piano accompaniment.

In - gen må i natt den an - dre ha - - ta,
 Aux cru - el - les hai - nes de se tai - - re,

in - gen va - ra her - re, in - gen slav! *p* Ge - nom vin - ter -
 aux ty - rans de li - bé - rer les serfs! * Il s'é - lève en -

nat - tens mör - ker tun - ga sjun - ga äng - lar - na än - nu som förr:
 cor, dans la nuit noi - re, en mé - moi - re de l'En - fant di - vin:

»Å - ra va - re Gud i höj - den, frid på jor - den!» än - nu fram - för
 »Gloi - re soit au Dieu cé - les - te, Paix au mon - de!» , l'hym - ne saint de

krub - bans dörr.
 tous les temps. *p*

f *p* *rit.* *pp*

*Återställningstecken för f2 infört.

Liten knopp, moders hopp.

Frais bouton, doux espoir.

A. T. LINDH (1833—1904).

Poète suédois-finlandais.

Traduction française de Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1893.

Sång
Chant

Piano

Andantino con moto.

p

Li - ten knopp,
Frais bou - ton,

Mo - ders hopp, slum - rar så sött, så stil - - la.
doux es - poir, dors chez ta mère heu - reu - - se,

Ro - sig varm, Sorg - fri barm. Skyd - de dig, Gud, du lil - la!
rose et gai, sans sou - ci. Que le bon Dieu te gar - de!

Lik en dröm, Vek och öm, Smy - ger min sång till ditt ö - - ra,
Ten - dre - ment ma chan - son vient ca - res - ser ton o - reil - - le;

The musical score is written in 3/4 time with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The tempo is marked 'Andantino con moto'. The piano part features a consistent accompaniment of eighth notes in the right hand and quarter notes in the left hand, with a dynamic marking of 'p' (piano). The vocal line is in a soprano or alto range, with lyrics in Swedish and French. The score is divided into four systems, each with a vocal line and a piano accompaniment.

Ljuvt du ler, O, jag ser, Hur to - ner - na dig
tu sou - ris, oh, je vois, com - bien mon chant te

rö - - ra. Fos - ter - land, Fri - hets - brand, San - ning i verk, i
tou - - che. Vé - ri - té, li - ber - té, soient, en tout lieu, tes

accelerando

lä - ra. O - för - sagt, Ä - del bragd, Allt för Sver - ge, det
gui - des. S'il le faut, lutte un jour pour ta no - ble pa -

dile

kä - - ra! Fram, allt stort Som är spordt, Fram, med Gud det
tri - - e. En a - vant, pour le bien! En a - vant, Dieu

p

vå - ga! Ned, allt våld, Ned, all sold, Ned, det lump-na, lå - ga. —
 t'ai - de! Mais com-bats ce qui n'est que bas - sesse et hai - ne. —

a tempo

Or - den nyss, Till dem lyss,
 Laisse en - trer ces vieux mots

a tempo

pp

Fäst dem djupt i ditt min - ne! Låt dem bo, Låt dem gro,
 dans la jeu - ne mé - moi - re! Pour ger - mer, pour fleu - rir,

Gro och väx - a där - in - - ne. Li - ten knopp,
 en sa ter - re fé - con - - de. Frais bou - ton,

Mo - ders hopp, Slum-rar så sött, så stil - la, Ro - sig, varm,
 doux es - poir, dors chez ta mère heu - reu - se, rose et gai,

Sorg - fri barm. Skyd-de dig Gud, du lil - la, skyd-de dig Gud, du
 sans sou - ci. Que le bon Dieu te gar - de, que le bon Dieu te

lil - la!
 gar - de!

Säg om all naturen har sin fägring mist.

La nature a perdu sa fraîcheur, sa beauté.

VALFRID B:SON LIND.

Traduction française de Magnus Synnestvedt (1903).

Emil Sjögren. 1895.

Andantino.

Sång
Chant

p

Säg om all na - tu - ren har sin fäg - ring mist?
La na - ture a per - du sa fraî - cheur, sa beau - té;

Piano

p

Ej den dag jag minns när so - len lys - te sist!
le so - leil s'ef - fu - ce, triste et sans clar - té.

Dy - stert är mitt sin - ne, hjär - tat är så tungt.
Mon es - prit est mor - ne, mon cœur dou - lou - reux;

f *accel.*

Allt har bli - vit åld - rigt, som i går var ungt.
 tout vieil - lit et pleu - re les beaux jours heu - reux.

cresc. ed accel.

p *ritard.*

Var det i går han res - te?
 Pour - quoi faut - il qu'il me quit - te?

pp

p

Längst vid ho - ri - son - ten dy - stra mol - nen far,
 Mais à l'ho - ri - zon fuit un nu - a - ge noir,

ja - gan - de likt tan - ken som mot sö - dern drar.
 et, dans mes pen - sers, bien - tôt re - naït l'es - poir!

Tänk om det blev san - ning   vad jag en - dast drömt!
 O, ver - rai - je s'ac - com - plir   tous mes rê - ves d'en - fant:

Tänk om ba - kom mol - nen   so - len blott sig gömt!
 le nu - age en dé - rou - te,   le so - leil tri - om - phant!

cresc.   *accel.*   1

Kom - mer han väl till - ba - ka?
 Et se peut - il qu'il re - vien - ne?

p ritard.   *pp ritard. molto*

pp

Den Avundsvärde.

L'homme enviable.

VERNER VON HEIDENSTAM.

Auteur suédois (1859—1943).

Traduction du suédois en français par Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1895.

Kraftigt, ej för fort.

Sång
Chant

Du ryt - ta - re, säg
»Mon é - cuy - er! com -

Piano

sme - den att no - ga brod - da hing - stens sko; på ö - de Ho - la -
man - de, q'on fer - re vi - te l'é - ta - lon; dans l'â - pre Ho - la -

ve - den står hal och i - sig klyf - tans bro. Minns skroc - ket: om på
vé - den on voit dé - jà le pont gla - cé. Sou - viens - toi: si tu

fri - ar - färd du stör - tar där med hä - sten, väl för du till din
tom - bes lå, la veil - le de tes no - ces, à ton foy - er tu

cresc.

hu - vud - gärd din brud från bröl - lops - fe - - sten,
 pren - dras bien l'é - - pou - se de la fê - - te,

p meno mosso

men, främ - ling i ditt e - get hem, skall med ett moln på pan - nan
 mais som - bre sous ton toit pros-crit, le front cris - pé d'un dou - te,

du läng - ta till en an - nan och al - drig ve - ta dock till
 tu rê - ves là d'une au - tre, et sans sa - voir ja - mais de

f a tempo

vem. _____ Men ryt - ta - ren mån - lyst sprin - ger i
 qui». _____ Le che - va - lier saute en sel - le, au

sa - deln brått vid lu - rars ton, och spor - rens kring - la
clair de lune, au son du cor, de l'é - pe - ron il

stin - - ger. Gud hjäl - pe, blank av is står bron! Från
pi - - que. Que Dieu nous ai - de! Gare au pont! De -

stör - tad hingst han sti - ger blek, hans hän - der sven - nens tryc - ka: Mig
bout, près du che - val tom - bé, li - vide il parle au pa - ge: »Maint

molto rit.
vän - tar mång - en kär - leks - lek, men al - drig här - tats lyc - ka, mig
jeu d'a - mour se - ra mon lot, mais non l'a - mour qui du - re. Tout

pp molto rit.

vän - tar allt, den fe - las blott, det en - da jag be -
 m'ap - par - tient, sauf ce bon - heur, seul bien au - quel j'as -

gär - de. Grät sven, den a - vunds -
 pi - re. L'homme en - - - - - vi - able, o

vär - de skall sit - ta ung med hå - ret
 pa - ge, si jeune hi - er, n'est plus qu'un

grätt. _____
 vieux.» _____

Solskyar.

»Laisse-moi parler de mon amour».

VALFRID B:SON LIND.

Adaptation française du texte
suédois par Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1895.

Sång
Chant

Piano

Låt mig sä - ga att du är mig kär, är mig kär,
Lais - se - moi par - ler de mon a - mour, mon a - mour,

sä - ga det en en - da gång i en li - - vet;
u - ne fois le dire en cet - te vi - - e!

se - dan skall i dröm - men jag, blott där,
 Puis, en rê - ve, rien qu'en rêve, hé - las,

vi - ska ömt vad in - gen ann' blev gi - vet.
 je pour - rai t'en re - par - ler, o, chère.

Sva - - ra in - - te, låt mig en - dast se
 Ne ré - ponds pas, fais que le so - leil,

i ditt ö - - ga
 sous tes lar - - mes,

so - len bak - om tå - - rar
de nou - veau m'é - clai - - re,

och din mun, den fi - na, sorg - sna, le.
que ta bou - che me sou - rie en - fin!

sostenuto

Ack, det mer än al - la ord be - då - rar, mer än al - la ord be -
Plus que tous les mots ce - la m'en - i - vre, plus que tous les mots m'en -

då - - - - - rar.
i - - - - - vre. -

Om för en se-kund jag fing - e så, å - ter-speg-lad, se min lev-nads
 Si, pour un in-stant, je vois ain - si re - flé - ter la sa - ga de ma

sa - ga, bli för - stådd, för - lå - ten, ja ack då, ack då
 vi - e, si je suis com - pris, suis par - don - né, oui, a - lors,

p kan jag li - vets smär - ta tyst för - dra - -
 oui a - lors, que mon des - tin s'a - ché - -

ga.
 ve.

Liten prins i vaggan.

Fils du roi dors.

TOR HEDBERG (1862—1931).

Auteur suédois.

Traduction française de »Monsieur A. P.»* (1909).

Emil Sjögren. 1896.

Andante con moto.

Sång
Chant

Piano

p

Li - ten prins i vag-gan, sov! Dröm blott kung-a - dröm - mar,
Fils du roi, dors au ber - ceau, frê - le prin - ce, rê - ve,

me-dan på din fa-ders lov tyst din mo - der söm - mar. Rött som pur-pur-täc-ket ditt
quand ta mê - re, des hé - ros brode en or les ar - mes. Sous la pour-pre de ton lit,

fa - ders - blo - det rin - ner, men ditt la - kan, det är vitt
songe au roi, ton pè - re; dans la nei - ge des draps blancs

a tempo

som din mo-ders kin - der, men ditt la - kan, det är vitt
 dors, fils d'une her - mi - ne, dans la nei - ge des draps blancs,

a tempo

som din mo-ders kin - - der. Li - ten prins i vag - gan bor
 dors, fils d'une her - mi - - ne. Prince - en - fant, reste au ber - ceau,

och om far sin dröm - mer, li - ten prins blir en gång stor och sin mo - der glöm -
 rêve à ton pè - re, mais l'en-fant, de - ve - nu grand, ou - blie - ra sa mè -

mer.
 re.

* »Monsieur A. P.» (professor André Pirro) uttalade i livstiden en önskan att ej få sitt namn utsatt vid de översättningar han utförde i sin ungdom.

N° 1.
Höstvisa.
Chant d'automne.

B. E. MALMSTRÖM (1816—1865).

Auteur suédois.

Traduction française d'André Mangeot (1907).

Emil Sjögren. 1898.

Komp. omkr. 1888.

Sång
Chant

Piano

Andante con moto.

Se nak - na al - la
 Que tous les ar-bres sont

lun - der stå, och al - la äng - ar gul - na, och al - la da - gar ä - ro grå, och
 tris - tes et nus, et tous les champs jau - nis - sent, que tous les jours res-tent gris, sans es-poir, et

al - la nät - ter kul - na, — men ack! hos dig en yp - pig vår i all sin blomma
 lon - gues les - nuits froi - des, — 'mais vois! chez toi quel mer-veil-leux prin - temps répard ses plus belles

står!
 fleurs!
a tempo

cresc. e rit.

cresc. e rit.

dim. e rit. *pp*

Det vet ingen.

Faut-il le dire?

Z. TOPELIUS (1818—1898).

Ecrivain suédois-finlandais.

Traduction de Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1898.

Komp. 1876.

Allegretto.

Sång
Chant

Piano

Där sto - do ro - sor i grö-nan dal ut - i kväl - len,
 Les bel - les ro - ses du val fleu - ri font la ron - de,
 Där sjön - go tär - nor en mor-gonkvist bak - om häc - ken,
 Les jeu - nes fil - les chan - tè - rent gaies sous les ar - bres,

Och af - ton - vin - den, han kom så sval ö - ver fjäl - len. Och
 a - lors ar - ri - ve le vent du soir des mon - ta - gnes. Et
 Då kom ung A - mor med ar - gan list ö - ver bäc - ken. Och
 a - lors A - mour ar - ri - va, fi - er, d'un coup d'ai - le. Et

när han kom och såg sig om, Och såg dem ni - ga så in - ner -
 lors-qu'il vient, et qu'il les voit, leur ré - vé - ren - ce, presque en - fan -
 när han kom och såg sig om, Och hör - de sis - kor i al - la
 lors-qu'il vint, et qu'il les vit — et ce qui vo - le, ce qui ga -

li - ga, Och såg dem gun - - ga och såg dem glö - - da Så hjär-tans
 ti - ne, leurs jeux si jeu - - nes, si pleins de grâ - - ce, et cet - te
 ris - kor Och hör - de kvitt - - ret som pär - ron - drop - - par i af - ton -
 zouil - le, et ce qui bril - - le, sur tou - te feuil - - le, sur tou - te

un - ga och ro - sen - rö - da, Då sad' han så Och klippte vin - gen åt blomster -
 tein - te qui les em - pour - pre, — il parle ain - si, frei - nant sa cour - se, au rond des
 glitt - ret på löv och top - par, En pil han drog ur lät - ta vin - gen och sköt på
 bran - che, dans la pén - om - bre, sous l'aile il prit, vite, u - ne flè - che; vi - sant leur

rin - gen,   åt blomster - rin - gen.   Vad sad'han   då   åt ro-sor små?   Ja,
 ro - ses,   au rond des ro - ses.   Que dit - il   donc   aux dou-ces fleurs?   Faut -
 rin - gen   i grö - nan skog.   Männ'pi - len tog?   Männ'pi - len tog?   Ja,
 ron - de,   il a ti - ré.   A-t-il tou - ché,   a-t - il tou - ché?   Faut -

det vet in - gen, Nej,   det vet in - gen,   in - - gen.
 il le di - re, faut - il le di - re?   Oh,   non!
 det vet in - gen, Nej,   det vet in - gen,   in - - gen.
 il le di - re, faut - il le di - re?   Oh,   non!

Fine.

N° 3.
Suckarna.
 («Suspiria»)
 Soupirs.

LONGFELLOW (1807—1882)

Auteur américain.

Traduction d'un texte suédois par Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1898.

Komp. omkring 1887.

Sång
 Chant

Piano

Andante. *p*

Tag dem, o död!
 Prends-les, o Mort!

och för dit ner,
 garde à ja - mais,

Vad som, ditt e - get, öv - rigt bli - - ver.
 ce qui n'est plus que pâ - les res - - tes.

Din av - bild här, en for - mad ler,
 Sur l'être i - - ci, que tu frap-pais,

Dig in - gen an - nan gå - va
 pré - lè - ve donc tes droits fu -

gi - - ver!
 ne - - stes.

Tag dem ut - i din
 Prends - - les, Tom - beau, pour

göm - - ma, grav! Att vi - - - la
re - - po - - ser sur tes é -

i den trån - ga jor - - - den;
troits ray - ons de pier - - - re,

En dräkt, som sjä - - len kas - - tat
ha - bits de l'âme à dé - - po -

cresc.
av, Blott för oss själ - va dyr - bar vor -
ser, pau - vre dé - pouille, à nous seuls chè -

cresc.

den!
re.

Tag dem,
Prends - les,

o, e - vig - het,
o grande E - ter - ni - té;

f

Vårt liv ett vind - kast är, som ha - star; Det ska - kar
la vie est comme un vent ra - pi - de, qui, de ton

p

i ditt träd en kvist Och blom - mor - na i stof - tet ka - - star!
ar - bre se - cou - é, sè - me les fleurs dans le grand vi - - de!

p

pp

No 1.
Svärd's visa.
Chanson de Svaerd.

EDVARD FREDIN (1857—1889).

Emil Sjögren. 1898.

Ecrivain suédois.

Scenmusik.

Traduction française de Berta Sjögren.

Musique de scène.

Sång *f* **Vivamente.**

Chant

Det hän - de sig en maj - mäs - se - dag _____ Och rätt om mid - dags -
Oui, au mois de Ma - rie, il ad - vint, _____ un jour en plein mi -
De gin - go sig i - från Dels - bo _____ Och in - till Dels - bo
Ils sont par - tis de Dels - bo, tous, _____ le long des champs bor -

Piano *f*

tid, _____ De skö - to eld på Fa - xe - hus, Så lå - gan stod änd' i
di, _____ qu'ils mi - rent Fax - e - hus en feu A - vec leurs grand mous - que -
rå; _____ De hög - go fläs - ket från kno - gar - ne, Så långt som de kun - de
nés; _____ ils ont ra - clé les os des gens, la leur - de hache à la

Piano *p*

skyn. _____ Fa - xe - hus lig - ger i svar - tom bran - dom.
tons. _____ Fax - e - hus res - te là noir, en cen - dres.
nå. _____ Fa - xe - hus lig - ger i svar - tom bran - dom.
main. _____ Fax - e - hus res - te là noir, en cen - dres.

Piano *p*

Rolfs visa.

Chanson de Rolf.

Andante con moto.

Sång
Chant

Ack den som vo - re så stark som en björn,
Ah! si j'é - tais aus - si fort qu'un gros ours,

Piano

Att ing - en för - måd - de e - mot mig att stri - da,
a - lors, pas un seul n'o - se - rait me com - bat - tre!

Då skul - le jag dra - ga kring värl - dens hörn
Dans tous les coins de ce mon - de j'i - rais,

i grann u - ni - form och med sa - bel vid si - da.
en bel u - ni - forme et traî - nant un grand sa - bre.

ten.

I kil - lu - van skul - le där nam - net mitt stå, Om -
 Et dans mon bon - net mes deux noms je met - trais, bro -

a tempo

flä - tat av ro - sor så stör - re som smär - re. Det mär - ket be - tyd - de, jag
 dés et pa - rés de fleurs et de ro - ses. Ce - la prou - ve - rait que je

a tempo

cresc.

vo - re en her - re, Vars ryk - te och namn ö - ver
 suis un grand maî - tre et porte un beau nom, par les

cresc.

p

fol - ke - na gå. Ack,
 peu - ples con - nu. Et

slik en be - syn - ner - lig vagn jag skull' ha,
 quel é - tran - ge car - ros - se j'au - rais,

Smidd blott av sil - ver och ä - de - la ste - nar.
 tout fait d'ar - gent et de pier - res très fi - nes.

Fy - ra par häs - tar jag ha - de att dra, fy - ra par björ - nar och
 Qua - tre che - vaux j'au - rais pour ti - rer, qua - tre grands ours et

fy - ra par re - nar.
 qua - tre grands ren - nes. *a tempo*

N° 3.
 Ellas visa. N° 1.
 Chanson d'Elle N° 1.

Andantino.

Sång
Chant

p

Och in - te vill jag sör - ja, men sör - jer än - då, han
 J'es - suie en vain mes lar - mes, j'ai trop de cha - grin; un

Piano

kom-mer nog i - gen om ett år el - ler två, när ro - sor - na de blom - ma så
 jour il re - vien - dra, dans un an ou bien deux, au temps fleu - ri des ro - ses si

mf bli - - da. Han kom-mer väl i-gen, mitt hjär-tas e-gen vän, ty kär-le-ken den viss-nar ej så
 dou - - ces. Un jour il re-vien-dra l'a - mi, cher à mon cœur, car notre a-mour n'ou-bli - e pas si

rit.

p *pp* *rit.*

pp ti - da, ty kär - le-ken den viss-nar ej så ti - da.
 vi - te, car notre a-mour n'ou-bli - e pas si vi - te.

Ellas Psalm: »Eja, Gud give den saliga dag».

Cantique d'Ella: »Plaise au Seigneur».

Andante con moto.

Sång
Chant

p

E - ja! Gud gi - ve den sa - li - ga dag med from - - - ma, —
Plaise au Sei - gneur, qu'il m'ac - cor - de le jour de grâ - - - ce, —
 Be-red - der håll mig, o! Je - su Krist, att vän - - - ta —
Rends la digne, o, Jé - sus Christ de sui - - - vre —

Piano

p

— På vil - ken all - ting så väl u - ti lag månd' kom - -
 — *où, ce qui tour - men - te l'â - me, pé - rit et pas - -*
 — Din up - pen - ba - rel - se, när den till sist vill häm - -
 — *ton saint pas - sage i - ci - bas pour al - ler con - dui - -*

f

ma. — Min Je - sus vän - de Mitt sto - ra e - län - de, Han vil - le den
 se. — *Mon Jé - sus, por - te ma gran - de mi - sè - re, et fais ap - pa -*
 ta — Till fröj - de - sa - len Från jäm - mer - da - len Din brud, den
 re, — *des lieux fu - nes - tes, aux fê - tes cé - les - tes, l'é - pou - se qui*

ö - n - ska - de dag — upp - tän - da rätt   snar - - - lig. _____
 raî - tre le jour — pro - pi - ce, bien   vi - - - te! _____
 du har lo - vat hug - sva - la, Ja   a - - - men! _____
 t'aime et se - ra con - so - lé - e. Ain - si _____ soit-il! _____

Ellas visa. Nº 2.

Chanson d'Ella. Nº 2.

Sång
Chant

Piano

Andante. *p*

Och frå - gar du vem
Si tu me dis: »Quel

star - kast var, du slapp på sva - ret bi - da. Ej
homme est fort?» J'af - firme et je - t'en - seig - ne: N'est

den är stark som ra - mar har, men som kan le och
pas un fort qui frappe et mord, mais qui sou - rit et

li - da.
sai - gne.

pp *ritard.*

Hur lätt bli människornas kinder heta!

Le front des hommes se colore vite.

VERNER VON HEIDENSTAM.

Auteur suédois (1859—1943).

Traduction de Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1899.

Sång

Chant

Andante con moto.

Piano

Hur lätt bli män-ni-skor-nas kin-der
Le front des hom-mes se co-lo-re

he-ta! De dö-ma snab-ba, fast de li-tet
vi-te! Et têt, sans rien con-naître, se font

ve-ta, de mån-ga rö-ster-na, som här-tan
ju-ges, les té-mé-rai-res voix qui pè-sent

mä-ta.
l'â-me!

f *molto rit.*

Tranquillo.

Men i vart hjär - ta finns en dörr med lås, — ett
 Mais tous les cœurs ont u - ne porte à clef, — un

hem - ligt rum, vars nyc - kel in - gen fin - - - ner,
 sanc - tu - ai - re, qui ja - mais ne s'ou - - - vre,

och ol - jan som i dess lam - - - por brin - - ner,
 et l'hui - le, qui, dans ses lam - - - pes, brû - - le,

är hem - lig - he - ter som med oss för - gås. I
 est un my - stè - re, même à nous se - cret. Par

nyc - kel - hå - lets strim - ma på vår väg — vi rö - ra oss och
 la ser - ru - re perce un fin ray - on; — dans sa lu - eur se

The first system of music consists of a vocal line on a single staff and a piano accompaniment on two staves. The vocal line begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are written below the notes. The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes in the right hand and a more sparse accompaniment in the left hand.

vak - na upp och som - na. Hon le - der oss — och,
 pas - se no - tre vi - e. Il nous con - duit — le

The second system continues the musical piece. It includes a vocal line and piano accompaniment. A dynamic marking of *p* (piano) is placed above the vocal line, and *pp* (pianissimo) is placed below the piano accompaniment. The piano accompaniment has a more active, rhythmic texture in the right hand.

långt i fjä - ran kom - - na,
 long de l'â - pre rou - - te,

The third system shows the vocal line and piano accompaniment. The piano accompaniment features a prominent, sustained bass line in the left hand, creating a sense of depth and resonance.

den strim - man
 il luit, de -

The fourth system concludes the page. It features a vocal line and piano accompaniment. A dynamic marking of *p* (piano) is placed below the piano accompaniment. The piano accompaniment has a more active, rhythmic texture in the right hand.

ly - - - ser vå - - ra si - - - sta steg.
vant nos pas, jus - qu'à la fin.

The first system of music consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is written in a single treble clef staff with a melodic line of eighth and quarter notes. The piano accompaniment is written in grand staff notation (treble and bass clefs) with chords and some melodic fragments. The lyrics are written below the vocal line.

The second system of music consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is a single treble clef staff containing only rests, indicating that the voice is silent for this system. The piano accompaniment is written in grand staff notation with more complex rhythmic patterns, including sixteenth and thirty-second notes. The lyrics are not present in this system.

Balladen om Fru Slöje.

(ur »Kung Smek»).

La ballade d'Ingrid Slöje.

BIRGER MÖRNER.

Ecrivain suédois (1867—1930).

Traduction de Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1899.

Andante con moto.

Sång
Chant

Piano

Det var _____ fru Ing - rid Slö - je, hon
C'é - tait _____ Dame Ing - rid *Slö - je, si

var så ljus _____ som _____ äp - pel - blom; två
blonde et rose _____ u - ne fleur en mai; deux

* SLÖ-JE se prononce: SLÖE-YE.

tun - ga flä - tors ri - ke - dom hon bar, fru Ing - rid Slö - je, hon bar, fru
 lour - des nat - tes, tres - ses d'or, pa - raient Dame Ing - rid Slö - je, pa - raient Dame

Ing - rid Slö - je.
 Ing - rid Slö - je.

Det var ung guld - smed Slö - je, som fisk i vatt - net
 C'é - tait l'or - fè - vre Slö - je, a - lerte et gai comme

glad han var, på se - nig arm så stark han bar sitt viv, fru Ing - rid
 un pois - son; sur ses bras forts il la por - tait, sa fem - me, Dame Ing - rid

Slö - je. Herr Mag - nus Ing - - rid
 Slö - je. Le beau roi, Si - re

p

rit. *pp a tempo*

Slö - je i - går vid brun - nens vat - ten såg;
 Mag - nus, la vit hi - er, puis - sant de l'eau;

pp

strax vän - de sig Herr Mag - ni håg till fa - - gra Ing - rid
 en un in - stant le roi s'é - prit de la belle Ing - rid

f *mf*

Slö - je.
 Slö - je.

p

p

Nu grå - - ter Ing - rid Slö - je, se'n kun-gens
 De-puis, Dame Ing - rid pleu - re. D'un traî - tre

dolk nått sme-dens barm. I natt hon
 coup l'or-fèvre est mort. La nuit fut

p

sov på kun-gens arm,
 longue, aux bras du roi,

rit.

p

den lju - sa Ing - rid Slö - je.
 pour Ing - rid, la très blon - de.

a tempo

Good Night!

Bonsoir, bonsoir!

(Rondeau).

THOMAS MOORE (1779—1852).

Poète irlandais.

Traduction française de Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1899.

Andantino.

Sång
Chant

Piano

The musical score is set in 2/4 time and consists of three systems. The vocal line (Sång/Chant) is written on a single treble clef staff and contains mostly whole and half notes with rests. The piano accompaniment (Piano) is written on a grand staff (treble and bass clefs). The first system begins with a piano (*p*) dynamic. The second system includes a pianissimo (*pp*) dynamic marking. The third system concludes with a piano (*p*) dynamic and a ritardando (*rit.*) marking. The piano part features various textures, including arpeggiated chords and melodic lines in both hands.

p

Good night! good night! and is it so? And must I from my
 Bon - soir, bon - soir! Faut - il par - tir et toi, ma Ro - sa,

rit.

Ro - sa go? Oh, Ro - sa, say »Good night» once more,
 te quit - ter? Oh, Ro - sa, dis »bon - soir» en - core,

f *f*

And I'll re - peat it o'er and o'er, Till the first
 pour que sans fin je le ré - pè-te; et si l'au -

mf *p*

glance of dawn - - ing light Shall find us say - ing
 ro - re nous sur - prend, elle en - ten - dra tout

p *pp*

still »Good night, good night good night!»
 bas: »Bon - soir, bon - soir bon - soir!»

a tempo

p

pp

p

rit.

rit.

2.

And still »Good night!» my Rosa say,
 But whisper still: »A minute stay;»
 And I will stay, and every minute
 Shall have an age of rapture in it.
 We'll kiss and kiss in quick delight
 And murmur, while we kiss, »Good night!
 Good night, good night!»

3.

»Good night!» you'll murmur with a sigh
 And tell me it is time to fly.
 And I will vow to kiss no more,
 Yet kiss you closer than before,
 Till slumber seal our weary sight,
 And then, my love! my soul! »Good night!
 Good night, good night!»

2.

»Bonsoir,» entends-je, o, ma Rosa,
 mais souffle - moi: »Reste un instant!»
 Oh oui! je reste, et la minute
 a pour des jours de joie en elle!
 Et dans l'extase des baisers
 nous murmurons tous deux: »Bonsoir!
 Bonsoir, bonsoir!»

3.

»Bonsoir,» dis - tu, dans un soupir,
 »car il est temps de se quitter.»
 »Plus de baisers», alors je jure,
 mais je te baise et baise encore
 jusqu'à voiler nos yeux si las.
 »Mon cœur! Mon âme! alors bonsoir!
 Bonsoir, bonsoir!»

Vise konungars tåg.

Le cortège des Rois.

EMMY KÖHLER.

Emil Sjögren. 1899.

Trad. française du texte suédois par Berta Sjögren.

Sång vid piano eller orgel.

Andante misterioso.

Sång
Chant

Piano

Nat - ten li - der, nat - ten li - der; Fram ge-nom ök - nen
 La nuit pas - se, la nuit pas - se; dans le dé - sert s'a -
 Sek - ler li - da, sek - ler li - da; Fram ge-nom ök - nen
 Les temps pas - sent, les temps pas - sent; dans le dé - sert tou-jours s'a -

skri - - der Vi - se ko-nungars tåg, vi - se ko-nungars
 van - - ce le cor - tè - ge des Rois, le cor - tè - ge des
 skri - - da Tu - sen pil - grimer än, tu - sen pil - grimer
 van - - cent par mil - liers les croy - ants, par mil - liers les croy -

tåg. Hån ö-ver Jor - dan - stran - den Fjärran mot Ju - da -
 Rois. L'eau du Jourdain les gui - - de vers le pa - ys de
 än. Led - da av stjär - ne - lju - - set Fram e-mot Fa - ders-
 ants. Dans la clar-té de l'as - - tre, vers la mai-son cé -

lan - - den Spa - nan - de står de - ras håg,
 Ju - - da, vers les saints lieux es - pé - rés,
 hu - - set Stil - la de vandra hån, stil - la,
 les - - te, sans hé - si - ter, ils vont, len - te - ment,

spa - nan - de de - ras håg.
 vers les saints lieux pré - dits.
 stil - la de van - dra hån.
 sans re - po - ser, ils vont.

Blanche de Namur.

Riddar Algotsons visa ur Folkungasagan.

AUGUST STRINDBERG (1849—1912).

Poète et dramaturge suédois.

(Chanson tirée de la Saga des Folkungs.).

Traduction française de Berta Sjögren.

Emil Sjögren. 1902.

Allegretto ma non troppo.

Piano

The piano introduction is written for a grand piano in G major and 6/8 time. It begins with a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The right hand features a melodic line with eighth and sixteenth notes, while the left hand provides a rhythmic accompaniment with chords and single notes.

Vem var mitt hjär - tas
Qui fut la da - me

The first system of the vocal and piano accompaniment. The vocal line starts with a piano (*p*) dynamic. The piano accompaniment continues with a similar rhythmic pattern to the introduction.

dam i går, i går, i går? Blanche de Na-mur,
de mon cœur hi - er, hi - er? Blanche* de Na-mur,

The second system of the vocal and piano accompaniment. The vocal line continues with the same *p* dynamic. The piano accompaniment provides harmonic support.

Blanche de Na-mur, Blanche de Na - mur. Hon är mitt hjär - tas
Blanche de Na-mur, Blanche de Na - mur. Elle est la da - me

The third system of the vocal and piano accompaniment. The vocal line concludes with the same *p* dynamic. The piano accompaniment ends with a final chord.

* Supprimer en chantant l'«e» de »Blanche».

dam i år, i år i år och all - tid.
de mon cœur, en - core, en-core et pour tou - jours.

p

mf

Vem går, vem går i kun - gens ro - sen -
Qui vient, qui va sous les ro - siers du

p

gård? Vem går, vem går i kun - gens ro - sen -
roi? Qui vient, qui va sous les ro - siers du

gård? _____ Blanche _____ de Namur, _____ Blanche _____ de Na -
 roi? _____ Blanche _____ de Na-mur, _____ Blanche _____ de Na -

mur. _____ Hon är mitt hjär - tas dam i år, i år, i år och
 mur. _____ Elle est la da - me de mon cœur, en - core, et tou - jours, ma

rit. all - tid. *f* Blanche, Blanche de Na - mur, _____ Blanche de Na -
 da - me. Blanche, Blanche de Na - mur, _____ Blanche de Na -

mur. _____ I
 mur. _____ Un

hen - nes hjärt - sköld lil - jan står, lil - jan står
 lis fleu - rit dans son bla - son, un seul lis,

p

så vit, så vit som in - - - gen,
 tout blanc, plus blanc que nei - - - ge,

så vit, så vit som in - - - gen,
 tout blanc, plus blanc que nei - - - ge,

så vit som in - - - gen.
 plus blanc que nei - - - ge.

Emil Sjögrens solosånger

Emil Sjögren komponerade närmare 200 solosånger från 1870-talets början och fram till sin död 1918. Många av dem utkom i olika samlingar och löst sammanhållna sångcykler, till exempel de sju danska Tannhäusersångerna op. 3 till texter av Holger Drachmann och de sex tyska Tannhäusersångerna op. 12 till texter av Julius Wolff.

Sjögrens sånger blev mycket högt värderade i hans samtid och räknas fortfarande allmänt till det främsta i sin genre i Sverige. I en artikel om dem från 1894 beskrev författarinnan Helena Nyblom dem som ”ett nyupptäckt land med en helt ny och rik flora”. Det nya bestod till stor del i hans sätt att färglägga musiken med relativt fritt använda harmonier och klanger, alltid med syftet att ge gestalt åt diktens innehåll.

Sjögren gick tidigt utanför det svenska språkområdet. Han tog först upp norska texter men blev snart mer intresserad av samtida dansk lyrik, och flera av hans mest inspirerade sånger har danska texter. Senare kom också ny svensk lyrik till, dikter av bland andra Verner von Heidenstam och Gustaf Fröding. Tyska dikter finns också naturligt med i bilden.

Tematiken i Emil Sjögrens sånger är bred. Här finns kärlekens alla känslolägen, gestaltade med stor säkerhet, här finns sorg och död, liksom balladartade historiska ämnen. Ibland finner man också drag av nordisk landskaps- och bygderomantik, men lika ofta är det motiv från andra länder och kulturer – Spanien, Italien, Kina och Japan – som inspirerat tonsättaren.

Svenska sånger före 1900

En del av Emil Sjögrens tidigaste sånger med svensk text är översättningar från engelskan – dikter av Thomas Moore, Robert Burns och Henry Wadsworth Longfellow. De svenska originaldikterna som han tonsatte under samma tid var av bl.a. Zacharias Topelius, Johan Ludvig Runeberg och Hugo Montgomery-Cederhielm.

Till en början lockade inte några svenska dikter honom till att ge ut en samling sånger, så som han gjorde med de danska och i några fall de tyska under samma period. De svenska dikter han använder är i allmänhet korta och har ett tämligen idylliskt innehåll. En av dessa sånger, ”Ro, ro, ögonsten” till en dikt av konstnären och poeten Albert Theodor Gellerstedt, har fått en särskild spridning.

Framträdande bland Sjögrens sånger fram till sekelskiftet är *Dikter af J.P. Jacobsen satta i musik* op. 22 som gavs ut av Elkan & Schildknecht 1887. Texterna är hämtade ur Jacobsens *Digte og Udkast* (Köbenhavn, 1886). Översättningen till svenska gjordes av författaren Tor Hedberg. Det är oklart varför dessa sånger publicerades i svensk översättning och inte på originalspråket, som resten av Sjögrens danska sånger. De sjöngs under tonsättarens tid inte bara på svenska utan också på danska.

1890-talets sångproduktion var inte stor men innehåller en del viktiga verk, som den mycket beundrade ”Molnet” till Heidenstams text ur *Vallfart och vandringsår* och ”Saa standsed og der den Blodets Strøm” till Jacobsens text, publicerad i den för övrigt svenskspråkiga samlingen *Fyra nya sånger*

från 1892. Denna sång i sin helhet inleder Hugo Alfvéns orkesterverk *Elégie* vid *Emil Sjögrens bår*.

Några andra sånger att framhålla är "Julens alla vackra klockor" till text av Daniel Fallström och den enda som Sjögren skrivit till en text av Strindberg, "Blanche de Namur", med text ur hans drama *Folkungasagan* från 1899.

Anders Edling

Emil Sjögren

I sin samtid var Emil Sjögren (1853–1918) mest bekant för sitt orgelspel, allra helst för sina improvisationer på instrumentet. Han förknippas med Johannes kyrka i Stockholm, där han var verksam från 1891 till sin död. Men Sjögren var också pianist, pedagog och inte minst tonsättare.

Emil Sjögren studerade vid Musikkonservatoriet 1869–74, fortsatte därefter i Berlin med studier för Friedrich Kiel (komposition) och Carl August Haupt (orgel) 1879–80.

Tillbaka i födelsestaden Stockholm var han organist i Franska reformerta kyrkan 1880–84 och undervisade vid Richard Anderssons musikskola 1886–88.

Regelbundna vistelser i Paris från och med 1901 tillsammans med hustrun Berta utvecklade Sjögren som tonsättare – den franska huvudstaden var vid denna tid något av ett europeiskt kulturcentrum. Sjögrens verk framfördes där i en för svenska kompositörer ovanlig omfattning.

Sjögrens verkförteckning innehåller framför allt orgelmusik, solosånger, verk för violin och piano, samt pianostycken, således inga verk i större former. Allra mest framförda är hans solosånger som uppskattas för sina inkännande tonsättningar av de valda texterna. Men också hans verk för orgel och för violin och piano återkommer ständigt i konsertprogrammen.

Emil Sjögren blev invald i Kungl. Musikaliska akademien som ledamot nr 484 den 30 januari 1892.

Gunnar Ternhag

Om utgåvan

Levande Musikaerivs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter.

Förlagan till denna samling är utgiven av Edition Suecia, Stockholm.

På omslaget står: ”Föreningen Svenska Tonsättare / Société des compositeurs suédois / Vereinigung schwedischer Tonsetzer / Society of Swedish Composers / Emil Sjögren / Samlade Sånger / texter på originalspråk med fransk översättning / Mélodies complètes / texte original et traduction française / Edition Suecia / Stockholm”.

Tryckår: 1949-1953.

Emil Sjögren's Solo Songs

Emil Sjögren composed nearly 200 solo songs from the beginning of the 1870s until his death in 1918. Many of these appeared in different collections and loosely cohesive song cycles, such as the seven Danish Tannhäuser songs op. 3, with texts by Holger Drachmann, and the six German Tannhäuser Songs op. 12, with texts by Julius Wolff.

Sjögren's songs became very highly regarded at the time, and are still generally thought to be the primary examples of their kind in Sweden. In an article from 1894, the writer Helena Nyblom described them as 'a newly discovered country, with a completely new and rich flora'. This originality consisted largely of his way of colouring the music, with relatively free use of harmony and timbre, always with the aim of shaping the material to the poem's content.

Sjögren quickly moved beyond working exclusively in the Swedish language, and initially began setting Norwegian texts. However, he soon became more interested in contemporary Danish poetry, with several of his most inspired songs having Danish texts. Subsequently, there came settings of new Swedish poetry by, among others, Verner von Heidenstam and Gustaf Fröding, along with settings of some German poetry.

The range of themes in Emil Sjögren's songs is wide. These include all of love's dispositions, portrayed with great assurance, but also sorrow and death, together with ballad-like historical subjects. Sometimes there can be found certain features of the Nordic landscape and rustic romance but, just as often, there are influences from other countries and cultures – Spain, Italy, China and Japan – which also inspired the composer.

Swedish Songs pre-1900

Some of Emil Sjögren's earliest songs with Swedish lyrics are translations of English poems by Thomas Moore, Robert Burns and Henry Wadsworth Longfellow. Original Swedish works that he set to music during the same period include poems by Zacharias Topelius, Johan Ludvig Runeberg and Hugo Montgomery-Cederhielm.

He was not inspired at first by any Swedish poems to publish a collection of songs, as he did with the Danish and in some cases the German during the same period, and the Swedish poems he did use are generally short and of moderately idyllic content. One of them, "Ro, ro, ögonsten" to a text by artist and poet Albert Theodor Gellerstedt, is particularly widely known.

Prominent amongst Sjögren's pre-turn of the century songs is *Dikter af J.P. Jacobsen satta i musik* op. 22, published by Elkan & Schildknecht in 1887, with lyrics from Jacobsen's *Digte og Udkast* (Copenhagen, 1886) translated into Swedish by author Tor Hedberg. It is unknown why these songs were published in Swedish rather than the original language, as was the case with Sjögren's other Danish songs, but they were sung in both languages during the composer's lifetime.

Although he produced only a modest number of songs in the 1890s, some of them are important works, such as the much admired "Molnet" to Heidenstam's text from *Vallfärd och vandringsår* and "Saa standsed og der

den Blodets Strøm' to a text by Jacobsen, which was published in the otherwise Swedish language collection *Fyra nya sånger* from 1892. This song in its entirety begins Hugo Alfvén's orchestral piece *Elégie vid Emil Sjögrens bår*.

Other songs of note are 'Julens alla vackra klockor' to lyrics by Daniel Fallström, and the only song Sjögren composed to a text by Strindberg, 'Blanche de Namur', from his 1899 drama *Folkungasagan* (The Saga of the Folkungs).

Anders Edling

Trans. Neil Betteridge

Emil Sjögren

In his day, Emil Sjögren (1853–1918) was most familiar for his organ playing, mainly his improvisations on the instrument. He was associated with St Johannes Church in Stockholm, where he worked from 1891 to his death. But Sjögren was also a pianist, educator and not least composer.

Sjögren studied at the Conservatory from 1869 to 1874, and later continued in Berlin, studying for Friedrich Kiel (composition) and Carl August Haupt (organ) from 1879 to 1880. Back in Stockholm, the city of his birth, he was the organist at the French Reformed Church from 1880 to 1884 and taught at Richard Andersson's School of Music from 1886 to 1888.

Regular sojourns in Paris with his wife Berta from 1901 on developed Sjögren as a composer, as the French capital was something of a European cultural centre at the time. Sjögren's work was performed there to an unusual extent for a Swedish composer.

Sjögren's body of work mainly comprises organ music, solo songs, works for violin and piano and piano pieces; thus there are no large-scale works. Most performed are his solo songs, which are appreciated for their empathetic musical compositions of the selected texts. But his works for organ and for violin and piano also recur constantly in concert programmes.

On January 30, 1892, Emil Sjögren was elected to the Royal Academy of Music as member no. 484.

Gunnar Ternhag

Transl. Martin Thomson

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes.

Originally published by Edition Suecia, Stockholm.

Text on the front page: "Föreningen Svenska Tonsättare / Société des compositeurs suédois / Vereinigung schwedischer Tonsetzer / Society of Swedish Composers / Emil Sjögren / Samlade Sånger / texter på originalspråk med fransk översättning / Mélodies complètes / texte original et traduction française / Edition Suecia / Stockholm".

Year of publication: 1949-1953.